

Fotbal sáhl na pravidla. A proč ne?

Stačilo, aby se zvedl z lavičky a nahlas zaprotestoval proti verdiktu rozhodčího. Za pár vteřin už slyšel, jak hlasatel oznamoval divákům na stadionu v Plzni nezvyklou zprávu: „Žlutou kartu obdržel trenér hostujícího týmu Radoslav Látal.“

Karty pro trenéry? Ano, i na tuhle novinku si fotbaloví fanoušci po celém světě na začátku nové sezony zvykají.

A možná i vy jste žasli, do jakých inovací se to fotbal pouští.

Proč útočící hráči při rozehrávce přímého kopu najednou nenarušují soupeřovu bránící zeď, ale stojí metr od ní? Proč brankáři mohou při odkopu přihrát parťákům i uvnitř vápna?

Proč se mění posuzování hry rukou? Proč už rozhodčí nesmí nechat hru běžet, když se od něj odrazí balon?

A to je jen zkrácený výčet, změn je mnohem víc. Hráči se přes léto museli novinky učit, aby pak na hřišti nebyli překvapeni. A Sparta s Plzní dokonce požádaly, aby jejich fotbalisty před startem ligy osobně vyškolili pravidloví experti.

„Fotbal je jednoduchý a některé věci obměňujeme zbytečně,“ rýpl si plzeňský kouč [Pavel Vrba](#).

Na to se dá namítnout, že fotbal je sice v principu jednoduchý, ale kdyby pravidla neměnil, ustrnul by v době kamenné.

Třeba by i přišel o status nejpoblárnějšího světového sportu.

Je logické, že čas od času jeho šéfové zapřemýšlejí, co hru brzdí či poškozuj – a pokoušejí se nešvary vymýtit.

Díky tomu nově nehrozí, že se hráči v závěru zápasu při střídání budou hlemýždím tempem šourat k lavičkám přes celou šířku hřiště a tahat čas. Nové nařízení jim přikazuje – pánové, šup za lajnu v nejbližším možném místě!

Fotbal se sám o sobě s dobou mění a vyvíjí, je jako živý organismus. A je s podivem, kolik rozruchu vzbudí, když se rozhodne pro – byť kosmetickou – úpravu řádů. Kde by dnes asi byl, kdyby se na pravidla bál sáhnout!

Věděli jste například, že ještě téměř padesát let po sepsání prvních pravidel mohli gólmani hrát rukama na celé své polovině hřiště?

Už se ani nechce věřit tomu, že ještě na konci šedesátých let minulého století se musely nerozhodné zápasy ve vyřazovací části turnajů opakovat, nebo je dokonce rozhodoval los – až od roku 1970 znají pravidla penaltové rozstřely.

A umíte si představit, že by brankáři pořád ještě mohli chytat přihrávky od spoluhráčů do ruky, což měli povoleno ještě na začátku devadesátých let? Za čas bude pravděpodobně při podobném historickém ohlédnutí žasnout příští generace: Jak jen se mohl fotbal až do roku 2017 obejít bez videa?

Důležité změny kodexu nejpoblárnějšímu sportu planety prospívají. A ani korekce zdánlivých drobností nemusí být od věci, pokud pomůže tomu, aby se fotbalové zákony co nejméně ohýbaly a zneužívaly.